

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 20 (202)

Субота, 15 травня 1971 року

Ціна 2 коп.

СИЛА ПРИКЛАДУ

У трудові здобутки колективів учбово-виробничих підприємств УТОГ великий внесок зробили комуністи. На яких би ділянках не працювали, вони скрізь показують приклад трудового завзяття.

Працює на Єнакієвському УВП комуніст Віталій Савич Кондратюк. Двадцять років тому він прийшов на підприємство учнем, тут зріс до висококваліфікованого майстра, став членом партії. Глухий трудівник має відмінні організаторські здібності. Віталія Савича завжди посилали на відстаючі ділянки, і він щоразу справлявся з завданням. Так було, наприклад, рік тому, коли темпи росту підприємства стримувала бригада складальників. Партійна організація направила туди бригадиром В. Кондратюка. Через деякий час колектив вийшов у число передових. А ось зовсім свіжий випадок. На УВП організували групу виробничого навчання. Змінювалися інструктори, але справи були погані. Знову звернулися до В. Кондратюка. Минуло декілька місяців і там уже сталися добрі зміни.

На Кіровоградському підприємстві з 1946 року працює Павло Якимович Тараненко. Він пройшов шлях від учня до майстра загальної ділянки. Вольовий комуніст успішно закінчив Кіровоградський машинобудівний технікум. Ділянка, якою він керує, неодноразово завойовувала перше місце в соціалістичному змаганні.

Семен Іванович Мурин трудиться на Львівському УВП-2. Колектив виявив йому довір'я, обравши до місцевому УВП. С. Мурин — член партбюро підприємства. Він — ударник комуністичної праці, майстер «Золоті руки».

Своїм сумлінним ставленням до праці, до виконання громадських доручень вони служать прикладом для безпартійних.

Пишаючись досягнутим за п'ятиріччя, комуністи Товариства далекі від того, щоб задовольнитися зробленим. Вони критично аналізують стан справ, дивляться

у майбутнє. Партійні організації підприємств на основі рішень XXIV з'їзду КПРС виробляють конкретні програми дій, визначають своє місце у здійсненні завдань дев'ятої п'ятирічки для нашого Товариства. А це тепер одне з найголовніших завдань парторганізації, бо плани п'ятирічного розвитку УТОГ потребують віддачі всіх сил і змін, мобілізації всіх резервів для підвищення ефективності виробництва, продуктивності праці. Адже саме за рахунок цих факторів у новій п'ятирічці планується збільшити обсяг реалізації продукції на 22 мільйони карбованців, одержати 92 мільйони карбованців прибутку, підвищити продуктивність праці на 20 процентів.

Комуністи таких підприємств, як Київського № 1, Херсонського, Львівського № 1, Житомирського та Львівського № 2 впевнено очолюють боротьбу колективів УВП за дострокове виконання завдань першого року п'ятирічки. Однак факти показують, що на ряді підприємств партійні організації ще недостатньо впливають на розв'язання господарсько-виховних завдань, стоять осторонь виробничих проблем. В першу чергу мова йде про Дніпропетровське, Одеське № 2, Білоцерківське та Ворошиловградське № 1, де знижені вимоги до якості вироблюваної продукції. Це сталося тому, що ще не всі комуністи пройнялися почуттям особистої відповідальності за стан справ у своєму виробничому колективі.

Плани розвитку підприємств Товариства грандіозні. То ж завдання кожного комуніста, члена УТОГ бути в авангарді боротьби за втілення в життя завдань партії, вести за собою колектив, стати прикладом самовідданого ставлення до праці. Чим вище авангардна роль комуністів на виробництві, в громадсько-політичному житті колективу, тим більшими будуть трудові успіхи Товариства.

Освоюємо нову продукцію

В рішеннях XXIV з'їзду КПРС велика увага приділяється розробці і впровадженню прогресивних технологічних процесів на виробництві, освоєнню нових видів продукції. При цьому продукція, що освоюється, за своїми якісними і техніко-економічними показниками мусить відповідати передовим досягненням світової науки і техніки.

Виходячи з цього, колектив Донецького учбово-виробничого підприємства зобов'язався освоїти випуск нового для нас виду продукції — магнітних пускатрів. Їх призначення — дистанційне вмикання і вимкнення трифазних асинхронних електродвигунів. Серійне виробництво цього виду продукції планується розпочати вже цього року. Воно буде забезпечено без значних капітальних витрат на будівництво нових виробничих приміщень. Це буде досягнуто шляхом раціонального розміщення технологічного устаткування в уже діючих цехах. Одночасно на багатьох виробничих ділянках буде модернізовано і

реконструйовано наявне устаткування з метою підвищення його продуктивності.

На сьогоднішній день уже проведено певну підготовку виробництва до випуску магнітних пускатрів серії ПМЕ, вивчено досвід передових підприємств країни, які випускають таку продукцію, придбано певну кількість необхідного устаткування й оснастки. Однак, зробити ще треба досить багато, щоб вийшла перша партія цих пускатрів. Тут і виготовлення оснастки, якої не вистає, і виготовлення нестандартного устаткування, навчання робітників тощо.

Не дивлячись на труднощі, які зустрічаються при освоєнні нового виду продукції, колектив нашого УВП зобов'язується до першого серпня 1971 року здати Московському заводу низьковольтної апаратури дослідні зразки магнітних пускатрів серії ПМЕ на випробування, після чого розпочнеться серійне виробництво.

І. ЧУПАХІН,
начальник виробничого відділу
Донецького УВП.

Трудівники учбово-виробничих підприємств нашого Товариства з великим інтересом знайомляться з матеріалами XXIV з'їзду КПРС. Одноставно схвалюючи рішення, накреслені партійним форумом, вони розгортають змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки, підвищення ефективності виробництва, продуктивності праці та якості продукції.

На фото: вихователь гуртожитку Львівського УВП-1 Ц. САВЧЕНКО проводить чергову політінформацію в бригаді комуністичної праці, якою керує Ганна КУРИЛАС.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

АКТИВНІСТЬ ЗРОСТАЄ

Виробниче завдання восьмої п'ятирічки колектив Житомирського УВП виконав достроково до 18 грудня. Успішно справилися трудівники підприємства із планом по випуску продукції за перший квартал нинішнього року.

Помітно поліпили організаційну та масово-політичну роботу організації та культосвітні заклади обласного відділу УТОГ.

Про це йшла мова на засіданні президії Житомирського обласного відділу УТОГ, присвяченому підсумкам виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

У своїй доповіді голова облвідділу О. Д. Тверська навести ряд цікавих фактів, що свідчать про поживлення роботи.

Так, в культосвітніх закладах області протягом минулого року проведено 34 тематичних вечори, серед них — «В. І. Ленін заповідає», «Вчіться у гвардійців праці». В усно-мімічні журнали були введені розділи: «Передз'їздовська вахта», «Новини життя», «Трибуна атеїста», «Трибуна виробничника», «Світло і тіні».

На зльотах і зборах члени нашого Товариства обговорювали проект Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства на 1971-75 роки, розповідали про свої трудові успіхи, досягнуті в передз'їздовському змаганні. У кожному зльоті передовиків сільськогосподарства та промисловості брали участь по два міжрайвідділи, що змагаються між собою. Так, в м. Коростені зібралися члени Товариства Коростенського й Овруцького, в Бердичеві — Новоград-Волинського і Бердичівського, в Радомишлі — Коростишівського і Радомишльського міжрайвідділів.

Повсюди зльоти пройшли організовано й цікаво, на високому ідейному рівні. Ось, наприклад, як це було в м. Коростені.

Святоково прибраний клуб глухих. Кожен куточок приміщення приваблює до себе яскраво оформленими стендами. На сцені карта електрифікації СРСР.

Зліт відкрила голова Коростенського міжрайвідділу УТОГ Л. Є.

Павіна. Вона розповіла про трудові успіхи глухих, здобуті в змаганні на честь XXIV з'їзду КПРС. З трудовими досягненнями оvrучських членів УТОГ познайомила присутніх голова міжрайвідділу К. М. Грицюк.

Після обміну пам'ятними сувенірами відбувся тематичний вечір «Весна людства», підготовлений активістами Коростенського клубу глухих. Вечір пройшов з великим успіхом і залишив добре враження у глядачів.

Наступного дня у Коростенському клубі відбувся урочистий «Голубий вогник». Після привітання, з яким звернулася до учасників зльоту зав. клубом Л. Є. Павіна, виступили старі більшовики, що боролися за Радянську владу на фронтах громадянської війни і відбудовували народне господарство в роки перших п'ятирічок.

Про свою натхненну працю на честь партійних форумів, дуже тепло розповіли передовики сільськогосподарства та промисловості Коростенського і Овруцького районів. Потім драматичний колектив Житомирського Будинку культури показав п'єсу Ульянівського «На полустанку».

На завершення учасники зльоту двох районів оглянули новобудови м. Коростеня і поклали квіти до пам'ятника Слави.

У всіх клубах міжрайвідділів було оформлено стенди «Члени Товариства назустріч XXIV з'їздові КПРС». Крім цього, у культосвітніх закладах області проводилися заходи політико-виховної та культурно-масової роботи. Для відвідувачів було організовано цикл лекцій: «Партія — наш керівник».

Цікаві тематичні та літературні вечори відбулися в Житомирському Будинку культури — «Народ і партія єдині», «Про тих, хто будує комунізм», «Гордім'я — робітник», «Провісниця нового світу» — до 100-річчя з дня Паризької комуні та багато інших.

В обласному Будинку культури глухих працює молодіжний клуб та клуб цікавих зустрічей. Недавно тут відбулася зустріч з автором книги про Лесю Україн-

ку — письменником А. Грантом.

У даний час всі культосвітні заклади області включилися в соціалістичне змагання за звання «Колективу високої культури обслуговування». Культмасова комісія на місцях проводить перевірку виконання умов огляду «В кого цікаво».

Якщо ставитися до роботи з душою, з повною віддачею сил, то можна багато чого зробити. Це особливо добре видно на прикладі роботи Коростенського клубу. Колишня його завідувача Т. С. Курганська працювала вкрай незадовільно, до критики не прислухалася. Л. Є. Павіна, що недавно очолила цей культзаклад, краще справляється зі своїми обов'язками.

За декілька місяців клуб буквально оновився. У приміщенні чисто, затишно. Тепер тут проводиться велика культурно-масова робота. Багато чого в оформленні клубу зроблено руками глухих.

На засіданні президії обласного відділу УТОГ О. Д. Тверська запропонувала переглянути порядок змагання міжрайвідділів та культосвітніх закладів. Якщо раніше міжрайвідділи змагалися за принципом близької відстані, то тепер цей захід проводитиметься за ознакою наближених умов роботи. Наприклад, в Овруч клуб займає одну кімнату, в Коростені — окреме просторе приміщення, до того ж в них різна кількість людей та багато інших причин.

Тепер з метою активізації та поліпшення постановки роботи в культосвітніх закладах президія облвідділу внесла зміни в порядок змагання. Коростенський міжрайвідділ УТОГ, наприклад, змагатиметься з Коростишівським. В них однакові умови. Це сприятиме їх зближенню, незважаючи на далеку віддачу.

У період підготовки до XXIV з'їзду КПРС на Житомирщині зроблено чимало в справі поліпшення політико-виховної та культурно-масової роботи. Щоб перетворити в життя рішення партійного з'їзду, здобути успіхи в роботі з людьми треба не тільки закріпити, але й примножити.

П. СЕМЕНЮК.

На швейних учбово-виробничих підприємствах важливу роль відведено механічним цехам. Від того, як вони працюють, залежить успіх всього колективу УВП у виконанні завдань виробничих планів нової п'ятирічки.

Ось у цеху з ладу вийшла швейна машина. Підхопили працівники з інструментом, майстер од-

разу з'являється на виклик робітничі. Минає небагато часу, і швея з вдячною посмішкою продовжує очима майстра.

На фото: слюсарі-наладчики Чернігівського УВП (зліва направо) І. ШУЛЬГА, А. СМЕЛОВЕЦЬ, П. ПИЛЬНИК за ремонтом швейної машини.

Фото О. ВОРОТНЬОВА.

У мімічному виконанні

На урочистих вечорах, що відбуваються в Харківській школі робітничої молоді, учні виступають з невеликими доповідями, а також з виконанням пісень і віршів. Так, на вечорі, присвяченому 100-річчю Паризької Комуні, учні мімічно виконали декілька пісень про Комуни, а на іншому — улюблені пісні В. І. Леніна.

Особливо активно виступили з виконанням мімічних пісень учениці В. Снісара, В. Чистюхіна та

Є. Задова. Ці дівчата з великим бажанням готуються до вечорів і з великим піднесенням виступають.

Читання віршів і виконання пісень допомагає запам'ятовувати юнакам і дівчатам наголоси в словах, до того ж вірші — це теж своєрідна музика, а їх читання — зустріч з прекрасним.

О. СМІРНОВА.

Вчителька.

м. Харків.

Наша Тетяна

У 1949 році до радгоспу «Лівадія» Кримської області прийшла працювати Тетяна Калініна. Навиків роботи на виноградному полі в неї не було, але дівчата з бригади допомогли. Вони навчили свою подругу, як правильно обрізати лозу, як садити у землю молодий саджанець.

Минув час, і Тетяна Омелянівна стала однією з кращих виробничниць відділення Корейз. Своєю самовідданою працею Т. Калініна завоювала в колективі трудівників любов і повагу, їй присвоєно високе звання ударниці комуністичної праці.

За високі виробничі показники

в роботі адміністрація та партійна організація радгоспу «Лівадія» не раз нагороджували Тетяну Омелянівну почесними грамотами.

У ці весняні дні Т. Калініна працює на винограднику, що розкинувся вздовж шляху Ялта—Севастополь. Час нині гарячий. Треба доглянути кожен кущик, щоб створити всі передумови для одержання високого врожаю винограду. І Тетяна Омелянівна не жаліє сил. Свої денні норми виробітку вона виконує на 130-150 процентів.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

м. Ялта.

Вечір космонавтики

Цікаво пройшов у Житомирському Будинку культури глухих вечір космонавтики. Напередодні відбулася екскурсія до будинку-музею, де народився колишній головний конструктор космічних кораблів Сергій Павлович Корольов.

Святково оформлене фойє будинку культури. З портретів ласкаво дивляться наш знаменитий земляк С. П. Корольов, космонавти. Трохи далі стенд, що розповідає про історію космонавтики в нашій країні. Велика виставка значків і роботи глухих умільців, серед яких особливу увагу привернув макет місячної поверхні з «Місяцеходом-1».

У той вечір до нас завітали льотчики цивільної авіації. Вони розповіли про історію освоєння космосу, про зоряне містечко, про свої зустрічі з космонавтами.

На вечорі учасники художньої самодіяльності прочитали ряд поезій, присвячених героям космосу.

Гості подарували Житомирському Будинку культури макет ракети з дарчим написом. Житомир'яни в свою чергу піднесли їм сувеніри, виготовлені руками члена Товариства В. Щепанського.

Л. МИК.

Директор Житомирського Будинку культури.

Святкують новосели

Глухі робітники Стрийського гумово-взуттєвого заводу постійно відчувають піклування про покращання умов праці та побуту. Недавно п'ятнадцять сімей трудівників підприємства відсвяткували новосілля у новому житловому будинку.

Серед тих, кому виділено трикімнатні квартири зі всіма комунальними вигодами, є ім'я й ударника комуністичної праці Ярослава Дуди. В новий дім переїхали ветерани праці Євгенія Янура, Катерина Вихоть, Розалія Греско, Олексій Матковський та інші.

Відсвяткувавши новосілля, глухі трудівники ударно трудяться на своїх робочих місцях.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

Активні помічники

Недавно відбулися вибори ради пенсіонерів Харківського міськвідділу УТОГ. До його складу ввійшли М. Д. Бестужев, Ф. Б. Толипіна, Г. В. Рибаків, Д. Ю. Борисенко та інші.

Кращим з кращих активістів є пенсіонер Г. В. Рибаків. Ось уже другий рік він подає нам велику допомогу в зборі членських внесків. При будь-якій погоді, незважаючи на свої 76 років, він акуратно приходить до будинку культури щосуботи та щонеділі для виконання свого громадського обов'язку.

Велику роботу проводять члени ради пенсіонерів Д. Ю. Борисенко, Ф. Б. Толипіна і голова ради пенсіонерів М. Д. Бестужев. Вони відвідують на дому престарілих членів УТОГ, що потребують матеріальної або практичної допомоги.

Завдяки допомозі членів ради робота з пенсіонерами значно поліпшилась. В будинку культури УТОГ регулярно проводяться збори пенсіонерів, для них організовано читання лекцій та бесіди.

У лютому, наприклад, відбувся вечір «За шклянкою чаю». У невимусовній обстановці йшла мова про участь пенсіонерів у громадському житті міської організації Товариства, про поліпшення роботи та інші питання.

Добрим словом хотілося б згадати таких товаришів, як Л. І. Лісниченко, Б. В. Керцман, які дуже багато допомагають нам.

Г. КРАВЧЕНКО.

Голова Харківського міськвідділу УТОГ.

Пропагуємо правові знання

З січня нинішнього року в силу ввійшов новий закон про працю. Проте трудящі глухі дуже слабо розбираються в трудовому законодавстві. Не показують знань цього закону в своїй практичній роботі і деякі керівні працівники учбово-виробничих підприємств м. Одеси.

У зв'язку з цим в будинку культури, за ініціативою голови обласного відділу В. І. Семенової, читається курс спеціальних лекцій з основ правових знань. Цей цикл розрахований на актив і керівний склад працівників УВП, але його можуть відвідувати всі бажаючі.

Після закінчення робочої зміни автобуси доставляють з підприємств людей до будинку культури. Це дуже зручно для трудівників. Виступи лекторів перекла-

дають висококваліфіковані спеціалісти і тому в залі завжди повно людей.

З початку року вже прочитано такі лекції з основ радянського законодавства: «Закон і совість», «Охорона праці і трудова дисципліна», «Відповідальність за посягання на соціалістичну власність», «Права молоді та її відповідальність» й інші. Незабаром намічено провести зустрічі з працівниками міліції, суду і прокуратури.

Дуже корисну справу проводить Одеський Будинок культури з метою ознайомлення трудящих глухих з основами радянського законодавства. Хотілося б, щоб працівники інших культосвітніх закладів Товариства поділилися досвідом роботи в цій справі.

О. СУХАНОВ.

АТОМНИЙ ПЕРВЕНЕЦЬ УКРАЇНИ

«...ввести в дію потужності на Чорнобильській атомній електростанції».

(З Директив ХХІV з'їзду КПРС).

З вершин крутого берега, що здіймається над привільною заплавою стародавньої Прип'яті, прямує у своє завтра ця будова. На її об'єктах працює півторатисячний загін прославленого колективу «Кременчукесбуду» і спеціалізованих організацій Міністерства енергетики і електрифікації СРСР.

Як і на всіх будовах, тут є ділянки, від яких залежить хід усього будівництва. Нині головним є спорудження під'їздних колій, цехів виробничої бази, житлового селища.

Фронт робіт шириться з кожним днем. Бригада під керівництвом досвідченого майстра В. Майбороди завершує прокладання сьомого кілометра залізничної вітки, по якій підуть будівельні вантажі. Закінчується монтаж і встановлення устаткування на домобудівельному комбінаті. Перші стінові панелі

підприємство випустило вже до дня відкриття ХХІV з'їзду КПРС. З випередженням графіка проводиться будівництво корпусу деревообробного заводу.

Під віковими соснами стоять чепурні дерев'яні будиночки. Це — селище «Лісове». І хоч воно вважається тимчасовим, тут створено всі комунальні і побутові вигоди: центральне опалення, водопровід, газові плити. В селищі своя ідальня, буфети, магазини, дитячий садок, школа.

Незабаром сім'я будівельників подвоїться, а через рік-два їй уже потрібне буде ціле місто. І воно будується. Закінчено спорудження п'ятиповерхового будинку молодіжного гуртожитку, повним ходом іде монтаж великопанельних житлових будинків.

Наступного року в містечку чорнобильських енергобудівників стане до ладу близько 30 тисяч квадратних метрів житла. Діти почнуть заняття в новій школі — десятирічці, а для найменших буде споруджено красивий будинок дитячого комбінату. Буде створено комплекс магазинів, ательє та інших побутових служб.

Колектив будови має виконати величезний обсяг робіт на основних спорудах атомної станції. Тільки монолітного бетону і збірних залізобетонних конструкцій треба буде укласти близько мільйона кубометрів. Механізатори виймуть і перемістять гори

грунту. Вони відведуть вбік річище Прип'яті і створять водоймище площею 14 квадратних кілометрів.

Першопрохідцями земляних трас стали механізатори дільниці майстра В. Кормильцева, який будував Белоярську АЕС. Тепер він керує роботами на спорудженні підвідного каналу до головного корпусу електростанції.

У проєкті Чорнобильської атомної електростанції закладені всі найновіші досягнення вітчизняного і зарубіжного досвіду. Цілком виключається можливість забруднення повітряного і водного басейнів шкідливими речовинами. Щодо культури виробництва з атомною станцією не зрівняється жодна теплова. Адже АЕС не потрібні топки для спалювання кам'яного вугілля, з димарів не вилетить жодної пилінки.

У мальовничий оазис перетворюють будівельники незамерзаюче водоймище. В ньому цілий рік плаватимуть риби, тут зимуватиме дичина, а на берегах виникнуть бази здоров'я з човновими станціями і спортивними майданчиками.

Невпізнано зміниться цей лісовий край на кордоні двох братніх республік — України і Білорусії. Спалахне над Поліссям рукотворне сонце. Могутня електрична ріка, породжена мирним атомом, дасть енергію містам і селам.

К. МИШЛЯЄВ.

Параска Лазарівна БОГДАН ветеран виробництва. На Запорізькому учбово-виробничому підприємстві вона трудиться з 1955 року. Її вправні руки змонтували не одну тисячу електричних трансформаторів. 135—140 процентів денного завдання — такий трудовий внесок ударниці комуністичної праці у фонд дев'ятої п'ятирічки.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Накреслення партії—в життя!

Після опублікування Директив XXIV з'їзду КПРС комуністи Слов'янського учбово-виробничого підприємства в цехах почали проводити бесіди з виробничниками. Вони пов'язували історичні накреслення партії з завданнями розвитку підприємства, націлювали глухих трудівників на досягнення ще вищих трудових рубежів. Особливу увагу виробничників привернули рядки Директив, в яких іде мова про якість продукції.

Сьогодні ми надаємо слово трудівникам Слов'янського учбово-виробничого підприємства, які розповідають про сьогоднішнє УВП, про боротьбу за поліпшення якості продукції, про роботу по перетворенню рішень партії в життя.

Відмінна якість продукції, високий виробничий ритм — якнайкраще характеризують самовіддане ставлення Д. ЗУЄВОЇ до дорученої справи.

На міцній основі

На учбово-виробничому підприємстві я прийшла ще в 1954 році. Важко спочатку було. І не тільки тому, що не володіла секретами швейної справи, а й тому, що умови праці в той час були незадовільними. Та друзі в усьому допомагали, знаходили для мене тепле і щире слово відряди.

Минув час. За ці роки багато змін сталося в моєму житті і в житті колективу підприємства. З напівтемних сирих підвалів перешли до новоспорудженого, світлого й просторого приміщення УВП. Звісно, що ця докорінна перебудова вплинула і на нас, виробничників. Ми стали працювати краще, швидше, якісніше.

У бригаді Л. Злобіної, де я працюю, багато висококваліфікованих майстрів. І мене називають так. Та я знаю, що це не тільки моя заслуга. Без допомоги товаришів по бригаді я не змогла б досягти вершин професійної майстерності. Наш колектив дружний і злагоджений. З тридцяти дев'яти виробничниць майже половина ударниць комуністичної праці. Ось, наприклад, вшиває рукави до курток Надія Локтева. Це вона разом з Надією Бутко вчила Катю Карчевську швейної справи. Або візьміть Ніну Довгань. Вона в бригаді лише другий рік, але вже досвідчений майстер, бо

любить свою роботу, вкладає в неї душу. Це, безумовно, позначився виховний вплив колективу.

Особливу увагу звертаємо на добротність виробів. І самі намагаємося працювати без браку, і від товаришів того вимагаємо. Коли брак незначний, ліквідуємо його самі. Допомогає нам те, що знаємо по декілька суміжних операцій.

За день бригада виготовляє біля ста восьмидесяти ватних курток. Рідкий випадок, коли хоч одну з них відділ технічного контролю повертає на доробку. Як бачите, все йде добре. Ось і план першого кварталу виконали до 24 березня, і якість виробів, як я говорила, хороша. Але зараз, коли вивчаємо матеріали партійних з'їздів, розумію: тепер треба працювати ще краще, продуктивніше, боротися за ще вищу якість продукції.

Я впевнена, що мої подруги по бригаді, як і весь колектив підприємства, віддадуть всі свої сили, енергію, майстерність, щоб зрештою стало наше світле завтра. Моя впевненість має міцну основу—любов до Комуністичної партії, віра в її накреслення.

В. ГОРОЗІЙ.

Ударниця комуністичної праці, швея.

ГОЛОВНА МІРА—ЯКІСТЬ

На відкриті партійні збори по обговоренню Директив XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу зібралися всі виробничники нашого підприємства.

Директор УВП О. Решетняк докладно пояснив кожний пункт Директив та зупинився на тих завданнях, які стоять перед колективом підприємства.

— В цьому історичному документі, — підкреслив Олександр Сергійович, — накреслені ще не бачені за масштабами завдання на майбутнє. Але головне завдання дев'ятої п'ятирічки — підвищення добробуту народу. То ж зрозуміло, що величезну роль відіграє поліпшення якості продукції. Хочеться вірити, що це стане повсякденною турботою, особистою справою кожного. Тільки

при такій умові накреслення партії будуть втілені в життя. Основною мірою нашої роботи повинна стати якість.

— У своїй доповіді Леонід Ілліч Брежнєв, — сказала головний інженер підприємства Е. Григор'єва, — критикує тих працівників, які мирно співіснують з недоліками, звикли з низькою якістю продукції. Ми виготовляємо спеціальні. Наше завдання зробити його зручним і красивим. Зрозуміло, що парторганізація УВП велику увагу приділяла і буде приділяти поліпшенню якості продукції. В свою чергу, розшириться підприємство, поповниться технічний парк новими машинами. Буде побудовано складське приміщення для ватину, звідки піде

підвісна дорога прямо до закрійного цеху. Придбаємо нові швейні та розкрійні машини. Взагалі, впроваджуючи нову техніку, удосконалюючи старе обладнання, вивчаючи передовий досвід, ми повинні ставити підвищені вимоги до себе, до товаришів по поліпшенню якості продукції, яку випускаємо.

Швея О. Косик звернулася до всіх трудівників учбово-виробничого підприємства із закликом розгорнути соціалістичне змагання за виготовлення тільки відмінної продукції.

Всі виступаючі запевнили, що доклали максимум зусиль для того, щоб величній накресленню XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу були втілені в життя.

У. ХОДИЧ.

Секретар парторганізації УВП.

Цифри і факти

* Обсяг реалізації продукції за 1968-1970 роки зріс на 191,8 процента і складає 1 мільйон 103 тисячі карбованців.

* За останні два роки підприємство одержало 116,4 тисячі карбованців прибутку.

* Витрати на один карбованець товарної продукції складають 89,9 копійки.

* Обсяг валової продукції з 1968 року зріс на 202 проценти.

* План реалізації продукції за I квартал цього року виконано достроково — 27 березня. До дня відкриття XXIV з'їзду КПРС випущено додаткової продукції на 11,2 тисячі карбованців.

* Вісімдесят сім процентів продукції здається з першого пред'явлення.

120 процентів денної норми — такий темп роботи Олександри КОСИК. Ударниця комуністичної праці веде перед у соціалістичному змаганні.

ВІДСТАЮЧИХ НЕ БУДЕ

На нашому підприємстві проводиться велика робота з метою поширення передового досвіду та прогресивних методів праці. Як це робиться? На основі вивчення розподілу робочого часу трудівниць, хронометражів, фотографій робочого дня.

Так, наприклад, на технологічній операції обробки бокових кишень було виявлено, що з чотирьох виробничниць, які виконують її, найбільш раціональні прийоми роботи у швей Е. Ткачової. В порівнянні з Л. Буровою, А. Вороною, Е. Косенко, вона цю операцію виконує набагато швидше. Вивчивши і проаналізувавши ці дані, ми розробили систему заходів по впровадженню передових методів роботи у виробництві. Треба сказати, що це позитивно вплинуло на продуктивність праці наших трудівниць.

А от фотографія робочого дня однієї з бригад, що працюють на конвейері, дала несподіваний наслідок. Як виявилось, втрати дорогоцінного часу з вини трудівників набагато менші, ніж з інших причин. Тут довелося вже

переглядати методи організації праці.

Велике значення для обміну передовим досвідом мають екскурсії виробничників до галузевих підприємств. Ще не було випадку, щоб ми не взяли чогось потрібного і корисного для себе з практики споріднених підприємств. У другому кварталі, наприклад, плануємо поїздку на Артемівське УВП.

Пам'ятаю, на загальних зборах колективу УВП швея, секретар комсомольської організації підприємства М. Рудик сказала:

— Як і раніше, ми працюватимемо під девізом «Поруч з тобою не повинно бути відстаючих». Завжди і в усьому допомагатимемо новачкам, передаватимемо їм свій досвід, вміння, знання.

І немає сумніву, що глухі трудівниці з честю дотримують свого слова. Бо гаряче прагнення колективу — перетворити в життя накреслення партійних з'їздів, достроково виконати плани дев'ятої п'ятирічки.

Г. ПРОЦЕНКО.
Інженер НОП.

Я КІСТЬ... Як багато про неї вже сказано, переговорено і скільки ще будуть говорити на цю тему. Вона — головне завдання сьогоднішнього, тому питання поліпшення якості продукції не сходить з порядку денного. Про це йшла мова на XXIV з'їзді КПРС, про це говорив у своїй доповіді Л. І. Брежнєв. Сьогодні я хочу розповісти про ті форми роботи, які ми застосовуємо на нашому підприємстві.

Якість виробів за останні два роки значно поліпшилась. Доказом цього є той факт, що в 1969 та в 1970 роках УВП не мало жодної рекламції від споживачів. Коли в минулому році з першого пред'явлення здавали 75 процентів готової продукції, то в цьому році — 87. За рахунок чого домоглися ми таких, загалом непоганих, результатів?

В першу чергу ми звернули ува-

НАСТІЙНА ВИМОГА ЧАСУ

у ча підвищення технічних знань виробничників. У 1970 році швей прослухали 92-годинну програму технімуму, що дозволило підвищити кваліфікаційні розряди 18 трудівниць. Великого розмаху набув також рух за оволодіння суміжними професіями. Так, за четвертий квартал минулого року ними оволоділи 14 швей.

Кожної середи на підприємстві «День якості». В рейдах по якості постійно беруть участь члени профспілкового комітету, первинної організації УТОГ, народні контролери, перевірники виробництва. Після перевірки випускаються «Бойові листки» народного контролю УВП, де критикуються бракороби. Потім всіх порушників технологічної дисципліни запрошують разом з контролерами

відділу технічного контролю і майстрами змін до червоного кутка підприємства для обговорення результатів перевірки.

Одночасно на УВП діє контрольна комісія — до її складу входить п'ять чоловік, яка перевіряє якість продукції, зданої на склад. Також періодично перевіряється продукція, яка вантажиться у контейнери для відправки споживачам. Результати таких перевірок стають темою виробничних нарад.

Проведена робота значно підвищила професійний рівень виробничниць, якість виробів, значно зросла вимогливість трудівниць до себе, до товаришів. Це, в свою чергу, дозволило колективу повести боротьбу за освоєння нових видів продукції. За півтора року — з серпня 1969 по грудень

1970 — на підприємстві їх освоєно декілька видів. Серед них — нові моделі курток, брюк на ватині та на ваті, труси чоловічі.

Зрозуміло, що ми досягли цього завдяки самовідданій праці глухих трудівниць. Адже кожен виробничник доклав до цього максимум сил і вміння, кожен вважає боротьбу за поліпшення якості продукції своєю особистою справою. Основну роль відіграло широке розгорнуте соціалістичне змагання. Особливо значна трудова активність панувала на дільницях УВП в передз'їздовські дні та в дні роботи з'їздів партії. За четвертий квартал минулого року наше підприємство нагороджено перехідним Червоним прапором міністерства соціального забезпечення. Трудове зав'язання окремих виробничників зливається в єдиний

потік і допомагає нашому колективу досягати все нових висот. За успіхи, здобуті в першому кварталі цього року, УВП нагороджено перехідним Червоним прапором Слов'янського міського партії та міськвиконкому. Мені хочеться відмітити натхненну працю колективу бригади майстра Зої Митрофанівни Соловар, швей Н. Чернової, О. Косик, М. Гайдук. Вони показують приклад комуністичного ставлення до праці, запалюють подруг на досягнення ще вищих трудових рубежів.

Е. ГРИГОР'ЄВА.
Головний інженер УВП.

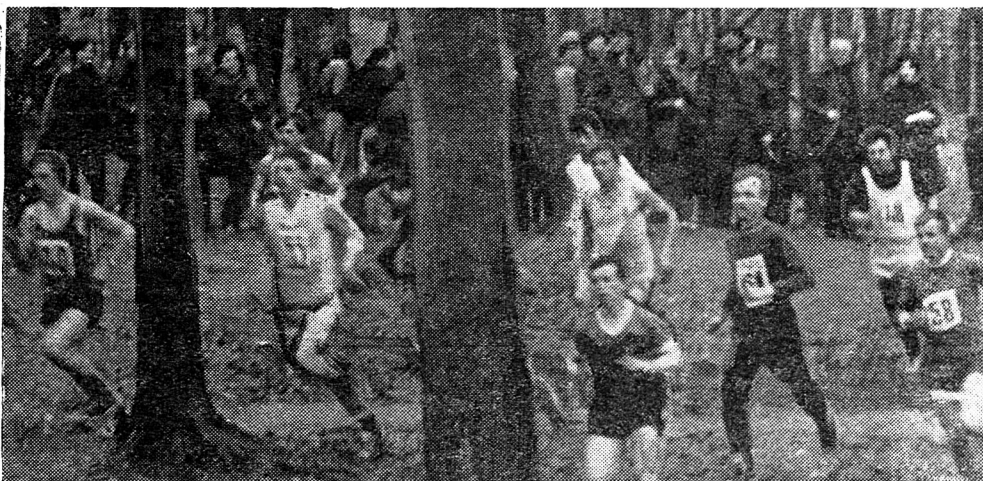
НАШЕ ЖИТТЯ 3

15 травня 1971 р.

Республіканський легкоатлетичний крос на приз газети „Наше життя”

Жінки беруть старт на дистанції 500 метрів.

Забіг чоловіків на 2 тисячі метрів.

8 травня цього року у м. Києві, в мальовничій місцевості Голосіївського парку відбувся перший республіканський крос глухих спортсменів на приз газети „Наше життя”. У змаганні взяло участь 59 спортсменів і спортсменок.

Згідно з положенням обласні відділи УТОГ були розподілені на дві групи. До першої — ввійшли команди Вінницького, Ворошиловградського, Дніпропетровського, Житомирського, Запорізького, Київського, Кримського, Львівського, Миколаївського, Одеського, Полтавського, Харківського та Чернівецького облвідділів. Решта спортивних колекти-

вів входили до складу другої групи.

Програма кросу для першої групи — 3 тисячі і 2 тисячі метрів для чоловіків, 1000 метрів — для жінок. Для II групи — 2 тисячі метрів для чоловіків і 500 метрів для жінок. В залік командам входило по одному кращому результату на кожній із дистанцій кросу.

Першими вийшли на старт жінки з другої групи областей. Переможцем на дистанції 500 метрів стала представниця Донецької області К. Голова. Її результат 1 хвилина 37 секунд. Друге і третє місця зайняли спортсменки Чернігівського і Сумського обл-

відділів А. Лимар і Г. Середя з результатами відповідно 1 хвилина 38 секунд і 1 хвилина 40 секунд.

За ними стартували жінки з I групи. Тисячометрову дистанцію найшвидше пододала представниця Одеського облвідділу УТОГ О. Браніш. Її результат — 3 хвилини 29 секунд. Другою і третьою були представниці Харківського і Дніпропетровського облвідділів В. Оношко та В. Савченко.

Після цього на старт вийшли чоловіки другої групи на дистанцію 2 тисячі метрів. Найкращий результат 6 хвилин 35 секунд показав представник Сумського облвідділу П. Гринь. Другим і третім фінішували спортсмени Івано-Франківського і Донецького облвідділів Є. Маланюк і М. Євченко.

Вслід за ними на цій же дистанції змагалися чоловіки з I групи. Тут переможцем вийшов представник Ворошиловградського облвідділу УТОГ М. Гребенюк. Його результат 6 хвилин 10 секунд. Друге і третє місця завоювали кросмени Харківського і Одеського облвідділів УТОГ М. Суховцев і Л. Чепурненко.

Останніми в цей день стартували кросмени на дистанції 3 тисячі метрів. Тут розгорілася напружена боротьба. Одразу ж після старту від головної групи відірвалися три спортсмени М. Соцький (Житомир), М. Васильєв (Київ) та А. Білофанов (Ворошиловград). На третьому відрізку дистанції М. Васильєв зробив рішучий ривок і фінішував першим з результатом 8 хвилин 50 секунд, другим — А. Білофанов — на 2 секунди пізніше, М. Соцький прийшов третім. Його час — 8 хвилин 57 секунд. До речі, М. Соцький за день до цього кросу на спартакіаді чужих Житомирської області став чемпіоном з бігу на дистанції 10

тисяч метрів, за що був нагороджений золотою медаллю і, звичайно, був дещо стомленим.

За підсумками трьох дистанцій перше місце з результатом 34 очка завоювала команда Одеського облвідділу УТОГ.

Друге і третє місця посіли команди Дніпропетровського і Харківського облвідділів, які набрали відповідно 28 і 27 очок. Дальші місця розподілилися в такому порядку: Ворошиловградський облвідділ — 26, Львівський — 25, Київський — 24, Житомирський — 22, Вінницький — 21, Миколаївський — 20, Полтавський — 18, Чернівецький — 13, Запорізький — 10. Команда Кримського облвідділу, що входила до складу I групи, на крос не прибула.

У другій групі перше місце завоювала команда Сумського облвідділу УТОГ — 23 очка, друге — Донецького — 23 очка, (перше місце сумчанам присуджено за кращий результат на довгій дистанції).

Згідно з положенням ці дві команди завоювали право в наступному році виступати в першій групі замість тих колективів, що посіли тепер останні місця у цій групі. Дальші місця в другій групі зайняли команди Івано-Франківського, Закарпатського, Чернігівського, Кіровоградського, Херсонського, Хмельницького, Волинського, Тернопільського, Черкаського та Ровенського облвідділів.

В урочистій обстановці голова оргкомітету по проведенню кросу М. І. Неплюй від імені президії Центрального правління УТОГ та республіканського комітету профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побуто-

вих підприємств нагородила команду Одеського облвідділу УТОГ грамотою і перехідним кубком редакції газети „Наше життя”.

Команди Дніпропетровського і Харківського облвідділів УТОГ, які зайняли друге і третє місця, нагороджені грамотами.

Переможці кросу на дистанціях 2 та 3 тисячі метрів нагороджені грамотами і цінними подарунками. Інші призери нагороджені грамотами.

Під час проведення кросу багато спортсменів виконали розрядні нормативи єдиної Всесоюзної класифікації, з них II розряду — 4 чол., III розряду — 20 чол. і 32 спортсмени здобули юнацький розряд.

Разом з тим, слід відмітити ряд недоліків, що мали місце в підготовці до проведення кросу. Так, Черкаський облвідділ направив лише одного спортсмена. Кращі місця могли зайняти Ворошиловградці та буковинці, коли б відповідальні особи більш серйозно віднеслися до організаційних питань. Тоді не було б таких курйозних випадків, який трапився із спортсменками згаданих облвідділів. Вони вийшли на старт п'ятисотметрової дистанції, коли потрібно було взяти участь у кросі на 1000 метрів.

Мали місце недоліки в оформленні документації. Зокрема це стосується херсонців. Кіровоградський облвідділ не подав попередньої заявки на участь у кросі і не спромігся повідомити про це організаційний комітет. Треба сподіватися, що керівники згаданих облвідділів зроблять належні висновки.

И. ЗДОРОВИЛО.
Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Голова оргкомітету по проведенню легкоатлетичного кросу М. І. НЕПЛУЙ вручає капітану Одеської команди О. БРАНІШ перехідний кубок — приз газети „Наше життя”.

СЛІДАМИ НЕНАДРУКОВАНИХ ЛИСТІВ

ЧЕКАЄМО ВІДПОВІДІ

До редакції надійшла скарга Г. Литвиненко з міста Лозової, що на Харківщині, в якій йшла мова про незадовільну постановку роботи в Лозовському міжрайвідділі глухих. Редакція надіслала скаргу до Харківського обласного відділу.

Перевірка показала, що деякі факти, наведені Г. Литвиненко в скарзі, не підтвердилися. На заводі «Запчастина» та Панютинському вагоноремонтному працює декілька чоловік глухих. То ж посада перекладача штатним розкладом там передбачена. Роботу по обслуговуванню глухих трудівників веде перекладач міжрайвідділу. Організувати спеціальну вечірню школу для глухих

теж нерационально, бо безпосередньо в Лозовій проживає 18 глухих віком від 30 до 65 років.

Що ж до нудьги в клубі, то скарги має рацію. Крім періодичного читання лекцій та бесід, ніяких культурно-масових заходів не проводиться, не працюють гуртки. То ж нема нічого дивного, що клуб відвідує щоденно 3-5 чоловік.

Питання про незадовільну культурно-масову роботу в Лозовському клубі глухих буде заслухано на президії Харківського облвідділу УТОГ після того, як голова Лозовського міжрайвідділу А. Черних закінчить курс лікування.

ДОПОМОГЛИ

Мешканець села Поторочі Царичанського району Дніпропетровської області М. Клиценко звернувся до редакції з проханням вияснити, чи належить йому, як інвалідові, пенсія та про сплату ним сільгосподатку. Редакція доручила перевірити лист Дніпропетровському облвідділу УТОГ.

Як повідомив редакцію голова Дніпродзержинського міжрайвід-

ділу Н. Зеленний, що безпосередньо перевіряв лист М. Клиценка, факти підтвердилися. В даний час готуються документи для оформлення пенсії по інвалідності. В зв'язку з тим, що М. Клиценко інвалід, не працює дружиною і сім'я в тяжкому матеріальному стані, Поторочська сільська Рада винесла рішення про зменшення глухому трудівнику сільгосподатку за землею.

Веселі вечорниці

Як організувати дозвілля?

Про це ми постійно думаємо, шукаємо нових форм. Недавно ми провели нові, дуже веселі вечори відпочинку — «Біла береза» за мотивами російських народних ігор і «Українські вечорниці».

Ось як пройшли вечорниці. Стільці в залі для глядачів розставлені вздовж стін, а на середині — стіл, на якому стоїть велика макітра з варениками. Ця смачна страва — нагорода переможцям.

Веселощі розпочинаються. Дівчата і юнаки в барвистих українських костюмах, серед них і гоголівська Солоха з «невдахами»-женихами. В швидкому темпі з участю багаточисельних відвідувачів пісні змінюються жартівливими сценками, веселими іграми «Хто швидше і краще?» На обличчях присутніх радість, усмішки, добрий настрій. А в нагороду переможцям — смачний «гулівер»-вареник, приготовлений за всіма рецептами української кухні.

І. ЗІЛЬБЕРГЕРЦ,
бібліотекар Житомирського Будинку культури.

Команда Одеського облвідділу УТОГ у складі (зліва направо) Л. ЧЕПУРЕНКА, О. БРАНІШ та І. МІТАСОВА стала чемпіоном Товариства 1971 року з легкоатлетичного кросу.

В. о. редактора П. БУЛАТОВ.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 854—5238. 71 р.